

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. ____ / ____ 2009

privind soluționarea contestațiilor depuse de

S.C "X" SA, înregistrate la

Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de
Administrare Fiscală sub nr.*

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice * prin adresa nr.*, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.* asupra contestației formulată de **S.C "X " SA**, cu sediul în *

S.C "X " SA contestă decizia pentru regularizarea situației nr.* emisă în baza procesului verbal de control nr.* de reprezentanții Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale * -Biroul Vamal * pentru suma totală de x lei reprezentând:

- * lei majorări de întârziere aferente accizelor;
- * lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Chiar și în raport de data emiterii deciziei pentru regularizarea situației nr.*, respectiv *, aflată în copie la dosar, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, fiind înregistrată la organul vamal emitent al actului atacat în data de *, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul Registratură pe originalul contestației, aflată la dosar.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile

art.205, art.207 si art.209 alin.(1) lit.(b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, societatea regăsindu-se în anexa 1 la poziția 258 din Ordinul nr.2400/2009 pentru modificarea Ordinului nr.753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, este legal investită sa se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C "X "SA**

I. În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

Contestatoarea arată că **S.C "X " SA**, în calitate de titular și-a îndeplinit în totalitate obligațiile de plată stabilite prin documentul de regularizare nr.*, susținând că nu există temei legal pentru întocmirea ulterioară a deciziei nr.* și stabilirea de obligații de plată suplimentare, acestea fiind nelegale, pentru următoarele motive:

Pentru declarația vamală de import nr.* ce a făcut obiectul unui control vamal efectuat de Biroul Vamal * nu pot fi pretinse societății diferențe de drepturi vamale, cu atât mai puțin majorări de întârziere aferente, printr-un nou act de control vamal ulterior, deoarece situația de fapt constatată la data actului de control contestat, nu s-a schimbat față de situația existentă la data întocmirii documentului pentru regularizarea situației nr.*.

Prin documentul pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor art.27 alin.2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întocmită la data de *, Biroul Vamal * a stabilit în sarcina **S.C "X " SA** un debit reprezentând accize și TVA în valoare totală de * lei, sumă care a fost achitată de **S.C "X " SA** .

Contestatoarea susține că operațiunile de import care au ca obiect bunuri introduse în țara în condițiile prevăzute de art.27 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 nu sunt operațiuni suspensive în sensul prevăzut de art.107 din Codul Vamal, neexistând obligativitatea închiderii lor la un anumit termen, obligațiile de plată aferente importului au fost stabilite și definitive la momentul declarației pentru regularizarea situației operațiunilor vamale, respectiv prin documentul pentru regularizarea nr.*.

În mod greșit, autoritatea vamală a stabilit obligații de plată suplimentare ca urmare a închiderii regimului vamal după data aderării, în baza unui text de lege abrogat, respectiv art.27 alin.2 din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, fiind abrogate prin art.unic lit.j) din Legea nr.241/12.07.2007, noua lege fiind de strictă și imediată aplicare.

Contestatoarea susține ca întrucât finalizarea operațiunilor de leasing a fost făcută după data aderării României sunt aplicabile prevederile, din Tratatul de aderare a Bulgariei și României la Uniunea Europeană, litera B "Protocol privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria și a României în U.E ", Anexa V, pct.4 "Uniunea Vamală", alin.16 și alin.19.

Prin urmare, având în vedere cele arătate mai sus, **S.C "X " SA** consideră că la închiderea derulării contractului de leasing, conform art.27 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, nivelul taxelor vamale și cursul de schimb utilizat pentru determinarea acestora sunt cele în vigoare la data declarării mărfurilor sub regim vamal de import și nu cel de la data închiderii operațiunilor vamale.

De asemenea, contestatoarea apreciază că procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în aplicarea art.VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

În acest sens, contestatoarea invocă art.9 pct.2 din Acordul general pentru tarife și comerț (G.A.T.T), susținând că procedura de transformare în lei a valorii în vamă se face la cursul de schimb stabilit și comunicat de Banca Națională a României, la data realizării importului, respectiv momentul închiderii derulării contractului de leasing conform art.27 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, și al depunerii documentelor pentru regularizarea situației.

Contestatoarea învederează că documentul pentru regularizarea nr.* reprezintă un act administrativ care a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice față de **S.C "X " SA**.

În ceea ce privește obligația de plată a majorărilor în sumă de * lei, contestatoarea invoca dispozițiile art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, în sensul că *“diferențele de datorie vamală nu pot lua naștere retroactiv momentului în care organul de control a consemnat datoria într-un proces verbal”*.

Totodată, contestatoarea arată că nu este firesc ca debitul stabilit de organele de control în data de * să aibă o scadență anterioară acestei date.

Prin urmare, contestatoarea motivează că la această dată datoria nu există și pe cale de consecință societatea nu poate fi obligată la plata unor majorări de întârziere.

Referitor la formularul “Decizie pentru regularizarea situației” contestatoarea invocă Norma metodologică din 10.07.2006 privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, invederând că în speță niciuna din condițiile cerute de lege nu este îndeplinită, nefiind în prezența niciunui element nou și nici a unor informații inexacte ori incomplete.

În acest sens, contestatoarea invocă dispozițiile art.100 alin.3 din Legea nr.86/2006 în sensul că organele vamale puteau efectua reverificarea aceleiași operațiuni vamale doar în condițiile în care constatau ulterior că dispozițiile care reglementează regimul vamal au fost aplicate în baza unor elemente inexacte sau incomplete, elemente care țin de situația de fapt, nicidecum aspecte care vizează incidența actelor normative asupra aceleiași situații de fapt, neschimbată la data întocmirii deciziei de regularizare, precum și prevederile art.35 din același act normativ susmenționat, susținând că organele vamale au dispus de aceleași informații existente la momentul întocmirii documentului pentru regularizarea situației nr.*.

Totodată, contestatoarea arată că prin procesul verbal de control nr.* care a stat la baza emiterii deciziei pentru regularizarea situației nr.* nu se reține o altă situație de fapt.

Față de cele arătate, contestatoarea solicită admiterea contestației, anularea actelor administrative atacate, respectiv decizia pentru regularizarea

situației nr.* precum și a procesului verbal nr.* și pe cale de consecință exonerarea **S.C "X " SA** de plata obligațiilor suplimentare stabilite în sarcina sa.

II. Prin decizia pentru regularizarea situației nr.* emisă în baza procesului verbal nr.*, organele de control vamal au avut ca obiectiv verificarea modului de derulare și încheiere a operațiunilor de leasing, inițiate în baza art.27 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, care au fost încheiate prin documente pentru regularizarea situației operațiunilor vamale, conform Ordinului Vicepreședintelui ANAF nr.7982/10.08.2006.

În urma reverificării documentelor pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor art.27 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, organele de control vamal au constatat următoarele:

Pentru operațiunea de leasing inițiată prin DVI nr.* s-a constatat că societatea nu a respectat termenul de încheiere acordat de autoritatea vamală, respectiv a întocmit cu întârziere formalitățile prevăzute pentru încheierea operațiunilor vamale la expirarea termenului de derulare a contractului de leasing, având în vedere art.27 alin.(4) și alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 și pct.3 din Anexa la Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr.84/17.01.2007 pentru aprobarea Măsurilor unitare de aplicare a reglementărilor în domeniul taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și accizelor datorate în vamă în cazul operațiunilor de leasing aflate în derulare la data aderării.

Având în vedere cele de mai sus, organele de control vamal au procedat la calculul accesoriilor aferente debitului înscris în documentul pentru regularizarea regularizare situației, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență conform art.27 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, precum și în baza Legii nr.210/2005 coroborat cu art.120 pct.1, pct.7 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

În consecință, prin decizia pentru regularizarea situației nr.* contestată au fost calculate în sarcina contestatoarei majorări de întârziere aferente drepturilor vamale în sumă de * lei reprezentând:

- * lei majorări de întârziere aferente accizelor;
- * lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

1. Referitor la excepția reverificării cauza supusă soluționării este dacă în raport de conținutul deciziei pentru regularizarea situației nr.* organele de control vamal au procedat la reverificarea acelorași obligații vamale care au făcut obiectul documentului pentru regularizarea situației nr.* în condițiile în care prin decizia de regularizare au fost calculate accesorii asupra obligațiilor principale individualizate prin documentul de regularizare.

Față de susținerea societății, potrivit cu care organele de control vamal au efectuat o reverificare a aceleiași operațiuni, organul de soluționare reține că în speță nu ne află în situația unei reverificări, întrucât documentul pentru regularizarea situației nr.* și decizia pentru regularizarea situației nr.* sunt două titluri de creanță distincte prin care s-au calculat obligații vamale diferite, astfel:

Prin documentul pentru regularizarea situației nr.* au fost stabilite obligații principale, respectiv accize în sumă de * lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de * lei, în timp ce prin decizia pentru regularizarea situației nr.* au fost individualizate accesorii în sumă de * lei, ambele acte administrative fiind întocmite în aceeași zi de aceeași unitate vamală.

Chiar dacă prin decizia pentru regularizarea situației nr.* organele vamale au precizat că în conformitate cu pct.(2) din Anexa la Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7982/10.08.2006, au procedat la “reverificarea documentelor pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor art.27 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997”, în realitate au calculat obligații cu titlu de accesorii, astfel încât argumentația contestatoarei nu este de natură să conducă la concluzia că organele vamale au efectuat în fapt o reverificare în cauză.

Pentru considerentele expuse, excepția reverificării urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar contestația va fi analizată pe fond.

2. Cauza supusa soluționării este legalitatea calculării de accesorii asupra obligațiilor vamale datorate la finalul perioadei de leasing în condițiile în care societatea a procedat la regularizarea regimului vamal de import cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import după expirarea termenului de derulare a contractului de leasing nr.* în baza căruia a beneficiat de regimul vamal de import cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import.

În fapt, din actele existente la dosar, se reține că "**X**" SA, în calitate de finanțator, în baza contractului de leasing nr.*, cu declarația vamală de import nr.* a introdus în țară un *, în regim vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import în baza art.27 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing.

Perioada de leasing prevăzută în contractul de leasing nr.* de * luni a fost cuprinsă între *.

Operațiunea a fost încheiată în data de * prin documentul pentru regularizarea situației nr.*.

Întrucât documentul pentru regularizarea situației nr.* a fost întocmit după împlinirea termenului de * de luni, respectiv după data de *, prin decizia pentru regularizarea situației nr.* au fost calculate pentru perioada * accesorii aferente obligațiilor vamale, constând în majorări de întârziere în sumă de * lei aferente accizelor și majorări de întârziere în sumă de * lei aferente taxei pe valoarea adăugată.

În drept, cauza își găsește soluționarea în dispozițiile art.27, alin.(4), alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, unde se precizează:

" (4) În cazul achiziționării bunurilor introduse în țară în condițiile alin. (1) și (2), utilizatorul este obligat să achite taxa vamală calculată la valoarea reziduală a bunului din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare. Baza de calcul a taxelor vamale nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului, indiferent dacă părțile au convenit contractual o valoare reziduală mai mică.

(5) Termenul în cadrul căruia bunurile urmează să fie restituite sau să primească o nouă destinație vamală este cel convenit între părți prin contractul de leasing. [..].

În speță sunt incidente și dispozițiile art.119 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

"Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere".

La art.120 alin.1) din același act normativ, se precizează că : *"Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv".*

În consecință, accesoriile se datorează pentru sume datorate și neplătite la bugetul general consolidat.

Din interpretarea dispozițiilor normative menționate mai sus, se reține că **"X " SA** avea obligația regularizării operațiunii de leasing la data prevăzută în contractul de leasing nr.* , respectiv *.

Întrucât **"X " SA** a depășit acest termen, în mod legal prin decizia pentru regularizarea situației nr.* au fost calculate în sarcina contestatoarei pentru perioada * majorări de întârziere în sumă de * lei aferente obligațiilor vamale stabilite prin documentul pentru regularizarea situației nr.* , accesoriile fiind calculate de la data nașterii datoriei vamale.

În consecință, contestația urmează să fie respinsă ca neîntemeiată pentru suma de * lei reprezentând majorări de întârziere în sumă de * lei aferente accizelor și majorări de întârziere în sumă de * lei aferente taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art.27, alin.(4), alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art.216 alin.(1) din același act normativ, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C "X" SA** împotriva deciziei pentru regularizarea situației nr.* pentru suma de * lei reprezentând:

- * lei majorări de întârziere aferente accizelor;
- *lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel București, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit prevederilor legale.